

Çukurova Üniversitesi'nde genetik profesörü olarak çalışmakta olan Atilla Büyükay değişik canlılardan aldığı DNA(Dünya üzerindeki bütün canlıların özelliklerini belirleyen, hücre çekirdeklerinde bulunan kromozomları oluşturan kimyasal bir madde)' ları biyokimyasal işlemlerle birleştirip yeni bir canlı türü oluşturmak için çalışmalar yapan bir araştırma ekibinin başkanıdır. Bu çalışmayı çok önemseyen ekip dünya' nın değişik bölgelerinde yaşayan canlılara ait DNA örneklerini toplamayı başarmıştır. Fakat yeni bir canlı türü oluşturmak çok kolay olmayacaktır.

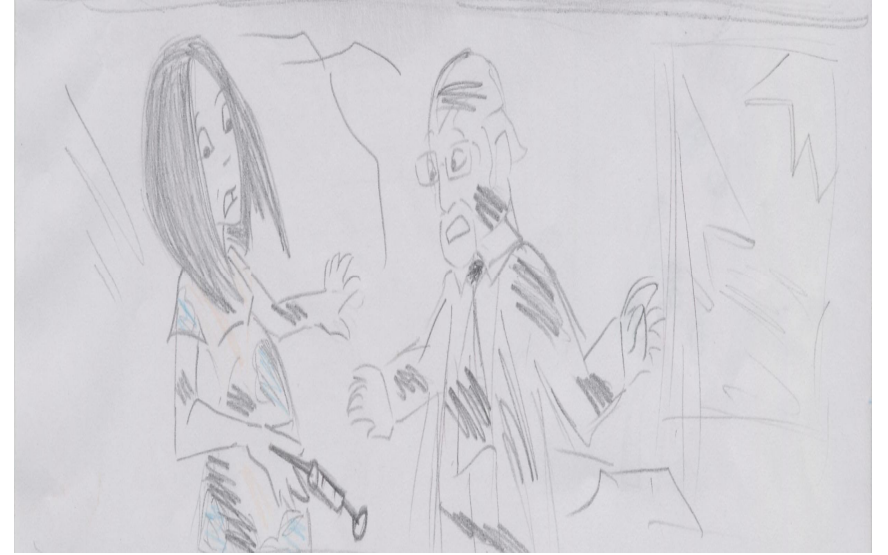

Atilla Bey' in hanımı Aysima Büyükay; siyah saçlı, uzun boylu, güler yüzlü, çok güzel bir bayandır. Hamile olan Aysima Hanım kısa bir süre sonra anne olacaktır.

Aysima Hanım, güneşli bir günde kampus içerisinde yürüyüş yapmak için evden çıkar. Uzun bir yürüyüş sonrasında eşinin çalıştığı laboratuara yaklaştığını fark eder. Bu kadar yakına geldiğine göre eşini görmenin iyi olacağını düşünür ve laboratuara gelir.

O sırada Profesör Atilla yoğun bir çalışma sürdürmektedir. Karısını laboratuarda görünce heyecanlanır." Hoş geldin Aysima." derken bir patlama meydana gelir ve çalışmalarda kullanılan, içinde DNA örnekleri bulunan şırınga karısının eline saplanır.

Elbiselerinde oluşan lekelerin dışında görünürde hiçbir olumsuzluk görülmemesine rağmen Atilla Bey, eşini hastaneye götürür. Hastanede yapılan testler sonucunda hiçbir olumsuzluk görülmez.

Atilla Bey ve Aysima Hanım evlerine dönerler. Ertesi gün Atilla Bey laboratuvarı yeniden işler hale getirmek için çalışmalarına başlamıştır.

Aysima Hanım hayvanları çok sever. Evinde değişik canlılar besler; bir yandan da yakında gelmeye hazırlanan bebeği için hazırlık yapar. Son zamanlarda evindeki hayvanlarda alışılmıştın dışında davranışlar gözlemlemiştir. Hayvanların hareketleri ve çıkardıkları sesler anormal bir biçim almıştır; fakat Aysima Hanım bunu geçici bir durum olarak algılar. İlginç olan hayvanların bu anormal davranışları sırasında bebeğin karnındaki hareketlerinin artmasıdır.

Özellikle yemi, suyu olan ve hiçbir olumsuzluk olmamasına rağmen kuşun aşırı sesler çıkardığı sırada, bebeğin baş kısmının karnın bölgesinde belirginleştiğini far eder; fakat bunun bir tesadüf olduğunu düşünür. Bütün bunlar yaşanırken Atilla Bey, çalışmalarına devam etmektedir. Patlamadan sonra çalışma temposu daha da artmış ve eve daha geç gelmeye başlamıştır. Aysima Hanım, bütün bu olanların yorgunluktan kaynaklandığını düşünür.

Akşama doğru hava kapanmış, yağmur yağmaya başlamış ve şiddetli bir rüzgâr ağaçların dallarını kırmaya başlamıştır. Aysima Hanım, pencereden bahçedeki ağaçlara baktığı sırada bebek aşırı tepkiler vermeye başlamıştır. Şiddetli ağrıları başlayan Aysima Hanım, hemen eşini ve doktorunu aramıştır. Bu ağrılar, doğum sancılarıdır.

Eve gelen Atilla Bey, eşini hemen hastaneye götürür. Doktor ve ekibi hızlı bir şekilde doğum hazırlıklarına başlar. Doğum sırasında nerden geldiği belli olmayan kelebekler ameliyathanede uçmaktadır. Bu kelebeklerin burada ne işi olduğu tüm ekipte merak uyandırmıştır.

Ameliyathane kapısında bekleyen Atilla Bey merak içinde içeriden gelecek güzel bir haber beklemektedir. Acaba doğum kolay olacak mıdır? Laboratuardaki kaza sırasında Aysima Hanımın eline batan şırıngadaki DNA örnekleri bebek üzerinde herhangi bir olumsuzluğa neden olmuş mudur?

Ameliyathanenin kapısı açılır ve doktor yüzündeki maskeyi çıkararak:

-Tebrikler baba oldunuz.

Atilla Bey doktora dönerek:

-Eşim nasıl doktor

Doktor:

-Durumu çok iyi. Oğlunuz da çok sağlıklı.

Atilla Bey'in mutluluğu yüzüne yansımıştır, gözleri parlamaktadır, o artık bir babadır; fakat bilimsel kişiliği onun içinde oluşan şüpheleri sorgulamaktadır. Şırıngadaki özüt bebekte anormalliğe sebep olmuş mudur? Bu şüphe onu çok tedirgin etmektedir. Eşine bu konu hakkında hiçbir şey söylememiş onu tedirgin etmek istememiştir.

Anne ve bebek ayrı odaya alınmıştır. Atilla Bey odaya girdiğinde çok mutlu olmuştur.

Ertesi gün hastane işlemlerini tamamlayan çift mutlu bir şekilde evlerine dönerler. Bebeğin beklenenden erken dünyaya gelmesi ve yaşanan olaylar nedeniyle, bebeklerine isim düşünecek vakitleri olmamıştır. Bebeğin ismi ne olacaktır. Uzun bir uğraş sonucunda ortak bir kararla bebeğe bir isim buldular.

Bebeğin ismi "Can " olacaktır.

Can, oldukça sevimliydi. Kuzgunu andıran siyah parlak saçları, küçük sivri kulakları, kahverengi gözleri ve keskin bakışları olan bir bebektir. Yüzünde her an ifadesi değişen yüz hatları vardı. Konuşulanları anıyormuş gibi bakıyordu.

Her geçen gün biraz daha büyüyen Can eve geldikten sonra Aysima Hanım'ın hamilelik sırasında yaşadıklarına benzer olaylar yaşanmaya devam etmektedir.

Bir gün Aysima Hanım mutfakta yemek hazırlarken odadan bazı sesler geldiğini duyar. Odaya girdiğinde farenin kafesin bebeğe bakan tarafında olduğunu ve bebeğin sanki onunla konuşurcasına hareketler yaptığını görür gibi olur. Tekrar mutfağa girip işlerine devam ederken odadan gelen tıkrırtılar nedeniyle tekrar odaya girer. O anda kafesteki farenin yanında başka bir fare gördüğünü ve bu farenin bebeğin beşiğine doğru atladığını görür. Gözlerini elleriyle ovuşturup o şaşkınlıkla tekrar beşiğe baktığında Can'ın beşikte olduğunu görür.

Bu olaylar karşısında Aysima Hanım şok olmuş; fakat Can'ın yüzüne baktığında bütün bunların yorgunluktan kaynaklandığını düşünmüştür. Belki de bir tatile ihtiyacı olduğunu, bunun Atilla Bey içinde iyi olacağını düşünmüştür.

Evet, Can'ın Laboratuarda meydana kaza sonucunda genlerinde değişiklikler olmuş ve tüm canlılarla iletişim kurabilmekte, istediği canlıya dönüşebilmektedir. Artık Vitaboy (Yaşam Çocuk) olarak anılacaktır.

Aysima Hanım'ın kazadan sonra yaşadığı tüm tuhaf olaylar aslında Can' dan kaynaklanmaktaydı. O, evdeki tüm canlılarla iletişim kurmuş ve hayvanlar bu durumla ilk karşılaştıklarında huzursuz olmuşlardı.

Atilla Bey akşam eve geldiğinde eşinde bir gariplik olduğunu hissetti. Omuzlarına dökülen siyah saçları yüzünü saklamaya çalışır gibiydi. Rengi solmuş, bakışlarına bir korku sinmişti. Titreyen ellerini kontrol etmeye çalışıyordu, eşinin paltosunu alırken;

-Hoş geldin canım, dedi adeta fısıldarcasına.

-Hoş bulduk. Neyin var karıcığım, hasta mısın? Gülümsedi zoraki. Atilla Bey'e döndü yavaşça:

-Yoo, iyiyim. Nerden çıkarıyorsun hastalığı? Sadece bunaldım. Günlerdir dışarı çıkamıyorum. Açık havaya, güneşe, denize hasret kaldım şu evin içinde.

- Tamam, sorun bu olsun. Bende kendimi çok yorgun hissediyorum. Birkaç gün tatile çıkmak hepimiz için iyi olacak, dedi.

Aysima Hanım bir çocuk gibi eşine sokuldu, boynuna sarıldı. Eski neşesini bulmuşçasına çok iyi olacağını söyledi.

Tatil için en uygun yerin Antalya'nın Kaş ilçesi olduğuna karar verdiler.

Ertesi sabah hep birlikte Antalya' nın kaş ilçesine doğru yola koyuldular. Can, yolculuk sırasında sürekli dışarıdaki hayvanları, ağaçları ve tarlardaki bitkileri izledi.

Deniz, ağaçlar ve güneşin bütünleştiği bu cennet köşesini geldiklerinde doğru seçim yaptıklarını anladılar.

Can, yeni keşfedilen bir yere ayak basmış bir kâşif gibi gözleriyle her yeri inceliyor, yerinde duramıyordu.

Sanki bir şeyler anlatırcasına anne ve babasına bakıyordu. Ashında anlatıyordu. Burada yaşayan canlıların huzurlu olması kuşların cıvıltıları, yaprakların rüzgârla dansı, toprağın kokusu onu çok mutlu etmişti.

Akşam yemeğinde Can birden bire huzursuzlaşmıştı. Ellerini kulaklarına götürüp, kulaklarını kapatmaya çalışıyordu. Çığlıklar atarak, bağıyordu.

Otel görevlilerinden en yakın hastanenin yerini öğrenip Can'ı en yakın hastaneye götürdüler. Doktor Can'ı iyice muayene etti. Eliyle karnını kontrol etti, kulağına baktı, ateşini ölçtü. Sonra Atilla Bey ve Aysima Hanıma dönerek:

*- Ne zamandır rahatsız?
- Akşam yemeğinden beri huzursuz, sürekli kulaklarını kapatmaya çalışıyor ve ağlıyor. Kulağında bir sorun olmalı.*

- Hayır, kulağı ile ilgili bir sorunu yok. Biz birde kan tahlili isteyelim dedi doktor Can'ın gözlerine bakarak. Sonuçlar çıkıp tüm tetkikler incelendi; fakat herhangi bir olumsuzluğa rastlanmadı. Annenin yaşadığı stresin süt yoluyla Can'a geçtiği düşünüldü. Bir ağrı kesici yazılıp eve gönderildi çocuk ve ailesi.

Eve geldiklerinde Can yine ağlıyordu. Televizyonda Antalya'nın kaş ilçesinde çıkan orman yangını ile ilgili haber görüntüleri vardı.

Çocuk televizyondaki görüntülere bakıp hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Gözlerini yanan ağaçlara dikmiş onlarla konuşuyor gibiydi. Aslında Vitaboy gerçekten yanan ağaçların acılarını içinde hissediyordu.

Televizyondaki haberler verilmeye devam ediyordu. Birden Can, anne ve babasının şaşkın bakışları arasında bir şahine dönüştü. Atilla Bey ve Aysima hanım o kadar şaşırılmıştı ki korkudan birbirlerine sarılmışlardı.

Atilla Bey'in yaptığı çalışmalar kendi oğlu üzerinde bilim adına olumlu fakat bir baba için sonu belli olmayan bir yol gibiydi. Aysima Hanım'a durumu en uygun zamanda açıklaması gerekiyordu.

Şahine dönüşen vitaboy(yaşam çocuk) yangın yerine doğru keskin bakışlarla süzülürken, ormandaki hayvanları da kontrol edebilmek için mesajlar gönderiyordu. Hayvanat bahçesindeki filleri ormana doğru yönlendirmişti. Filler yakındaki dereden hortumlarıyla suları yangın bölgesine bir itfaiyeci gibi püskürtüyorlardı. Diğer yandan çevredeki tüm köpekler toprağı eşeleyerek toprakları yanan bölgelere atıyorlardı. Vitaboy karada en hızlı koşan hayvan olan (bir saatte yaklaşık 120 km) çitaya dönüşmüş ve bir komutan edasıyla tüm hayvanları yönlendiriyordu. Ormanın diğer kısmında köylüler, askerler, ormancılar burada olup bitenlerden habersiz yangına müdahale

ediyorlardı. Yangın rüzgar nedeniyle sürekli artmakta ve tarihi yörelerimizden Perge-Aspendos'a doğru ilerliyordu. Vitaboy'un hemen bir şeyler yapması gerekiyordu. Çok kısa bir süre içerisinde karar vermek zorundaydı. Tüm kuşları rüzgarın ters yönünde kanat çırpmaları için yönlendirdi. Diğer hayvanlar durmadan çalışıyorlardı. Uzun bir uğraşı sonucu yangın kontrol altına alınmış ve söndürülmüştü. Vitaboy tüm hayvanlara teşekkür ederek beyaz bir güvercin olup anne ve babasının bulunduğu otele doğru yol almaya başladı. Anne ve babasının tepkisi ne olacaktı? Vitaboy bu özelliklerini kontrol altında tutabilecek miydi?